RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.108 van 17 april 1996
in de zaak A. 66.990/IV-15.449.

In zake : Maria DE WAAL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten K. WAUTERS en L. CAMBIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22

tegen :

de Vrije Universiteit Brussel,
gevestigd te BRUSSEL, Pleinlaan 2.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria DE WAAL op 28 december 1995 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging "van de herdeliberatie vanwege de examencommissie 3e jaar tandarts - academiejaar 1994-1995 tweede zittijd (V.U.B.) geproclameerd op 6 november 1995";

Gezien hetzelfde verzoekschrift waarin dezelfde persoon vraagt "als voorlopige maatregel tegenpartij te bevelen over te gaan tot een herdeliberatie";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. WAUTERS, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens het academiejaar 1994-1995 volgt verzoekster het 3de jaar tandarts aan de Vrije Universiteit Brussel (V.U.B.).

1.2. Op 28 juni 1995 beslist de examenjury dat verzoekster in de eerste examenperiode niet geslaagd is.

1.3. Op 20 september 1995 besluit de examenjury verzoekster ook voor de tweede examenperiode niet geslaagd te verklaren.

1.4. Bij schrijven van 22 september 1995 tekent verzoekster bij de voorzitter van de examenjury beroep

aan tegen "de uitslag m.b.t. het cijfer van het practicum parodontologie". Ze verzet zich tegen de gedachte dat ze onvoldoende aanwezig geweest zou zijn voor dat vak. Ze eindigt met een verzoek om herdeliberatie.

1.5. Op 27 september 1995 bevestigt de examenjury haar beslissing van 20 september 1995.

1.6. Bij brief van 11 oktober 1995 vraagt verzoekster, vertegenwoordigd door haar raadsman, de Academische Senaat van de Universiteit, haar te horen en dienvolgens de beslissing van de examenjury te hervormen. Ook hier verzet zij er zich tegen dat het beperkt aantal stages voor het practicum parodontologie haar verweten zou worden.

1.7. Op 18 oktober 1995 beslist de Academische Senaat "dat de examencommissie tweede zittijd 3° jaar tandarts academiejaar 1994-1995 binnen een termijn van 14 werkdagen te rekenen vanaf de dag van de zitting van de Senaat dient te statueren over het verzoek tot herdeliberatie van mevrouw Maria DE WAAL".

Deze beslissing wordt voorafgegaan door de volgende overwegingen :

"- dat uit het dossier onvoldoende blijkt op welke gronden de evaluatie van het opleidingsonderdeel 'Practicum paradontologie (deel 2)' geschied is;
- dat, indien zou blijken dat de stages van verzoekster inderdaad steeds de beoordeling voldoende of goed bekwamen en de kwotering van het opleidingsonderdeel enkel zou gebeurd zijn op grond van kwantitatieve elementen :
  a) het onduidelijk is waarom betrokkene überhaupt werd toegelaten tot het afleggen van de examens;
  b) uit het dossier onvoldoende blijkt dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor het beperkt aantal stages".

1.8. Op 6 november 1995 besluit de examencommissie verzoekster als niet geslaagd te proclameren.

Dat besluit is omstandig gemotiveerd.

1.9. Bij schrijven van 15 november 1995 deelt de decaan van de faculteit geneeskunde en farmacie verzoekster evenvermelde beslissing mee, alleen maar de beslissing, niet de motivering.

2. Overwegende dat verzoekster als tweede annulatiemiddel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij betoogt dat de bestreden beslissing enkel meldt dat zij niet geslaagd is en dat zij op basis van de informatie in haar bezit nog steeds niet in de mogelijkheid verkeert de vragen te beantwoorden die de Academische Senaat zich op 18 oktober 1995 stelde;

2.1. Overwegende dat onder meer in zijn arrest nr. 51.005, VANYSACKER, van 28 december 1994, de Raad van State heeft geoordeeld dat "binnen het raam van het annulatiecontentieux, ten opzichte van degene ten aanzien van wie een beslissing genomen wordt, de formele motiveringsplicht tot doel heeft hem een zodanig inzicht te geven in de motieven van die beslissing dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing op het stuk van haar motieven te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt; dat dit uiteraard uitsluit dat hij vrede zou moeten nemen met een mededeling van de motieven nadat hij een van die rechtsmiddelen -in casu het annulatieberoep bij de Raad van State- heeft aangewend";

Overwegende dat de verwerende partij wellicht terecht stelt dat de bestreden beslissing terdege formeel gemotiveerd is; dat opdat ten opzichte van verzoekster het doel van de motiveringsplicht zoals het is toegelicht in de geciteerde passage uit het arrest nr. 51.005, bereikt zou zijn, het echter niet

volstond dat de bestreden beslissing naar behoren formeel gemotiveerd was, dat ook vereist was dat verzoekster mededeling werd gegeven van die formele motivering; dat uit het dossier van de zaak wel blijkt dat verzoekster vrij precieze vermoedens had over de motieven van de beslissingen van 20 en 27 september 1995 van de examencommissie; dat zij er echter geen weet van blijkt gehad te hebben waarom de bestreden beslissing van 6 november 1995 er gekomen is in weerwil van het verweer dat zij juist op die vermoedens had opgebouwd; dat de verantwoording van de beslissing van de Academische Senaat, gereproduceerd sub 1.7., trouwens goeddeels om een antwoord op dat verweer vroeg; dat aangenomen dat dit antwoord gegeven wordt in de motivering van de bestreden beslissing, het feit dat die motivering niet aan verzoekster werd meegedeeld, haar middel niettemin de vereiste ernst verleent;

3. Overwegende dat verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel hierin ziet dat haar de kans wordt ontnomen om het beroep van tandarts te gaan uitoefenen, met alle financiële en morele gevolgen vandien;

Overwegende dat, zoals de verwerende partij erkent, de Raad reeds heeft aanvaard dat het verlies van een studiejaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

Overwegende dat de verwerende partij echter stelt dat het de vraag is of een schorsingsarrest dat nadeel kan wegnemen nu verzoekster niet op ontvankelijke wijze om het bevelen van een herdeliberatie als voorlopige maatregel heeft gevraagd;

Overwegende dat opdat de voorwaarde omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vervuld zou zijn, niet is vereist dat de gevraagde voorlopige

maatregel bevolen kan worden; dat die vraag immers geen zin heeft, gegeven het ernstig bevonden annulatiemiddel, en gegeven dat, zoals gezien, de verwerende partij van oordeel is dat de formele motivering van de bestreden beslissing voldoet : aan het ernstig bevonden annulatiemiddel zal de verwerende partij tegemoet komen door die formele motivering aan verzoekster mee te delen; alzo zal ze verzoekster de gelegenheid bieden om te oordelen of voor haar die motivering volstaat en om, in ontkennend geval, haar aanspraken op een herdeliberatie te laten gelden; vooralsnog is er dus geen reden om een herdeliberatie te bevelen;

4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 november 1995 van de examencommissie voor het derde jaar tandarts van de Vrije Universiteit Brussel waarbij Maria DE WAAL als niet geslaagd wordt geproclameerd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**